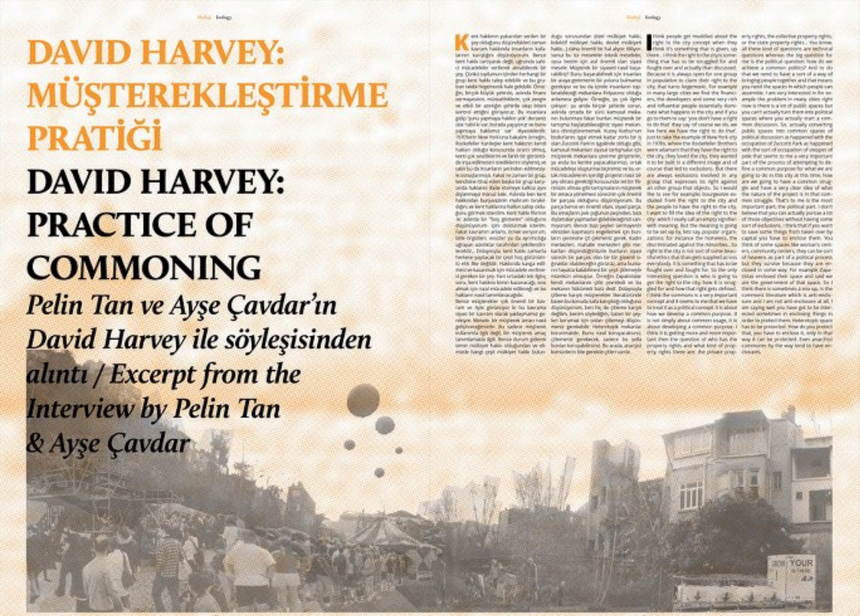

DAVID HARVEY: MÜŞTEREKLEŞTİRME PRATİĞİ

DAVID HARVEY: PRACTICE OF COMMONING

Pelin Tan ve Ayşe Çavdar'ın David Harvey ile söyleşisinden alıntı / Excerpt from the Interview by Pelin Tan & Ayşe Çavdar

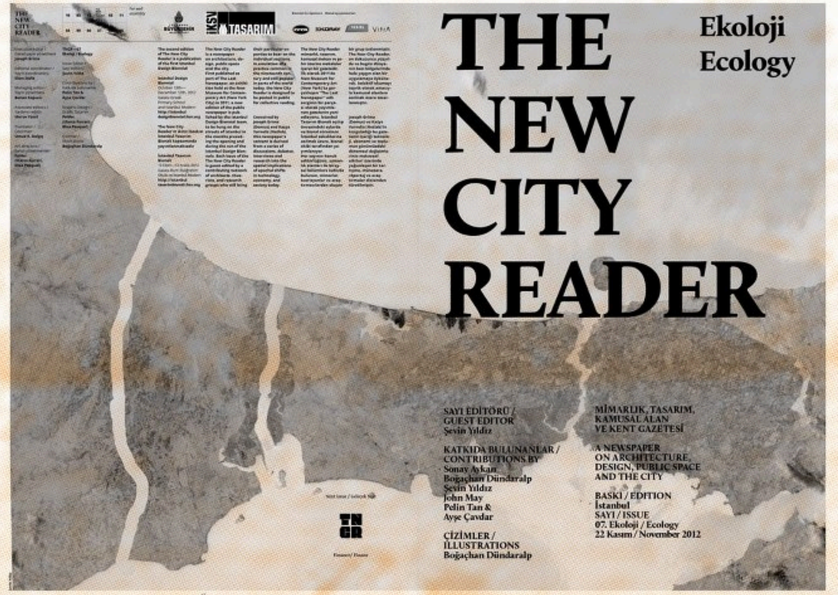

THE NEW CITY READER

Ekoloji Ecology

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİN KRİSTAL KÜRESİNDEN KENTSEL MEKÂNA DAİR KEHANETLER

PROPHECIES ON THE URBAN SPACE THROUGH THE CRYSTAL BALL OF SUSTAINABILITY

Sonay Aykan

KAHRAMAN BOSTAN DÖNÜŞEN İSTANBUL'A KARŞI

ORCHARD THE BRAVE VERSUS TRANSFORMING ISTANBUL

Boğaçhan Dündaralp

RİSKİN EKOLOJİSİ

Şevin Yıldız

Ekolojik risk kentsel dönüşüm bağlamında neoliberal spekülasyona nasıl dönüşür? İnsanlık tarihinde hiç olmadığımız kadar kentleştiğimizi ve dünyadaki varlığımızın sınırlarına dayandığımızı şimdiye kadar binlerce kez duyduk. Bu sona giderken duyduğumuz toplu anksiyeteyi "yıktırım" mekanizmalar ise ekolojiyi uygunlaştıran bir dilde hareket ediyorlar. Risk öngörülmesi ve sonuçları hesaplanması gereken bir durum; İstanbul'da risk sallanan zemin iken New York'ta gelgit suları olabiliyor. Ekolojik risk aynı zamanda kentsel politikaların manevralarına yer açan bir boşluk yaratıyı; bugün birçok başka şehirde olduğu gibi, İstanbul'da da kentsel dönüşüm söylemleri bu deprem riski boşluğunda yankılanıyor. Risk bir gerçek ve her zaman durduğu yerde duruyor, ama onun şekillendirdiği söylem kenti bir "felaket" yağmasına (land grab) çevirmiş durumda. Kanal İstanbul projesi gibi, geçmişte bırakıldığını düşündüğümüz totaliter, büyük doğa mühendisliği jesterleri hala politik güç gösterisi olarak kullanılırken küçük bir bostan kendini "müşterekleşmek" tartışmasının merkezinde bulabiliyor. Bu bostanda paylaşım hakkı iddia edenler aynı zamanda Karadeniz'in hidrolojik özelliklerini geri dönülemez bir biçimde değiştirecek yapay bir kanala itiraz etme hakkını kendilerinde bulabilirler mi?

How does ecological risk turn into neoliberal speculation in the context of urban transformation? By this time, we already have heard a thousand times that we have never been so urbanized and human kind, now and maybe we have reached our limits on this world. The collective anxiety towards this end is constantly "soothed" through mechanisms that use of a co-opted language of ecology. Risk needs to be foreseen and calculated; in Istanbul, risk is the shaky ground, in New York it is the tidal water. The ecological risk created a vacuum for maneuvers of the urban politics; today the entire discourse of urban transformation in Istanbul, like in many other places, finds echoes in this earthquake speculation vacuum. Risk is there as it always has been, but the city has turned into a ground for "catastrophe" land grab. While long-abandoned totalitarian grand gestures of nature-engineering continue to be tools of political power through projects like Kanal Istanbul, a small scale community vegetable garden finds itself at the heart of the "commoning" discussion. Do the people who have rights to this garden also have rights to the Black Sea to oppose an artificial canal that will irreversibly change the hydrology of it?

MODERNİTENİN DOĞASININ KURAMSAL SAFLIĞININ ARDINDAN

IN THE AFTERMATH OF THEORETICAL PURITY OF MODERNITY'S NATURE

John May ile Söyleşi / A Conversation with John May